

op —: „Det er ganske urimeligt — deri have Agrarerne saa fuldstændig Ret — at Kapitalisterne, Fabrikanterne og formuende Folk ikke skulle svare nogen direkte Skat til Staten, naar alle Ejendomsbesiddere skulle svare den. Nu vel, saa indfører man en direkte Skat for disse hidtil saa begunstigede og privilegerede Samfundsklassers Vedkommende, og der ligger jo Formueskatten lige til. Men jeg vil gaa videre og sige, at jeg ikke en Gang vilde finde det rigtigt, om man lod de nuværende Hartkornsskatter til Staten blive liggende i deres nuværende Form og saa indførte en tilsvarende eller større Skat paa de Samfundsklasser, som hidtil have været fritagne for direkte Skat. Man kunde gaa denne Vej, men jeg vil indrømme, at Hartkornsskatterne ere forældede i Formen, navnlig for saa vidt de ogsaa bruges som Skattebasis i Kommunen, og jeg og mit Parti ville meget gerne være med til en Afløsning af dem“. (*Borghjerg*: Det er hørt!). Ja, men det strider i nogen Grad imod hele den Tankegang om Gaver, der gives i Foræring. For hvis der ikke her er Tale om Prioriteter, hvis der ikke er Tale om Realbyrder, saa er det med disse Skatter, som det er med andre Skatter, at naar de, som det ærede Medlem indrømmer, ere forældede og uretfærdige, saa bør de afløses, og hvis denne Tale om at give Gaver har nogetsteds hjemme her, skal man bruge den, hver Gang der er Tale om at afskaffe en forældet Skat.

Men det forekommer mig saa meget mere urimeligt, at det ærede Medlem saa stærkt taler om, at man giver Statsgaver ved at lette Hartkornsskatten og gaa over til Indkomst- og Formueskat, som det ærede Medlem og hans Parti ogsaa har en Historie i denne Skattesag. Det er i Fjor og i Aar ikke første Gang, at det ærede Medlem og hans Parti tage Stilling til Skattesagen. De have været med allerede den Gang, da vi havde Reedtz-Thotts Skattelove, og den Gang da vi havde Skattekommissionens Skattelove for, og de have stemt her i Folketinget baade for Reedtz-Thotts Skattelove og for Skattekommissionens Skattelove. Hvad var det, disse Skattelove gik ud paa? De gik ud paa, siger man, at en Del af Gammelskatten, Land- og Ligningsskatten, og

en Del af Bygningsafgiften skulde overføres til Kommunerne. Ja, det ærede Medlem nikker, og dermed vil han vel sige, at saa er det ikke en saadan direkte Lettelse for Hartkornbesidderne, nej, det er noget, der gives til Kommunerne, og som Kommunerne kunne anvende til, hvad de ville — til sociale Formaal, plejer det ærede Medlem at sige. Men hvis det ærede Medlem tror, det forholder sig saaledes, saa husker han fejl; for f. Eks. i Skattekommissionens Forslag, som det ærede Medlem personlig stemte for, erindrer han maaske, at den ene Trediedel af Gammelskatten, der overførtes til Kommunerne, skulde direkte afskrives paa Ejendomsbesiddernes Hartkornsskat til Amtet, og at hele Land- og Ligningsskatten, som overførtes til Sognekommunerne, skulde direkte afskrives paa Ejendomsbesiddernes Hartkornsskat til Sognet. Det var altsaa en direkte kontant Afskrivning paa hver enkelt Hartkornbesidders Hartkornsskat, saa direkte og kontant, som paa ingen af de nuværende Skattelove, og hvis det ærede Medlem vilde have anvendt denne Tale om Statsgaver, kunde den meget mere være anvendt den Gang end nu. Ikke desto mindre stemte det ærede Medlems Parti for Reedtz-Thotts Skattelove. Jeg erindrer ikke, om det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds var Medlem af dette Ting den Gang, men jeg ved — jeg har set det efter — at det ærede Medlems Navn staa antegnet blandt dem, der have stemt for Skattekommissionens Forslag, hvor der var Tale om en saadan Reform som den her skildrede. Det ærede Medlem var ikke Ordfører selv den Gang, han havde en anden Ordfører, forhenværende Folketingsmand P. Knudsen. Denne Ordfører sagde, at disse Skattelove vare ganske vist ikke saaledes, som han ønskede dem — han havde ogsaa stillet en Række Ændringer, og de socialdemokratiske Medlemmer havde stemt for disse Ændringer — men da Afgørelsen forelaa, udtalte han, at uagtet disse Ændringer ikke vare vedtagne, ansaa han dog disse Lové for at indeholde saadanne Fremskridt, at han og hans Partifæller kunde stemme for dem. Naar det ærede Medlem den Gang kunde stemme for at anvende en Indkomst- og Formueskat, der i alt Fald